

at den såkaldte uddannelsesgaranti er væk. Det er forkert. Skolepraktikken på de danske erhvervsskoler har været et populært tilbud, som flere og flere har brugt, men tilbuddet giver problemer.

For det første har skolepraktikken betydet, at nogle uddannelser frakoblede arbejdsmarkedet. Antallet af praktikpladser påvirkede nemlig ikke optaget, og resultatet var, at der på mange områder blev uddannet til arbejdsløshed. Det gavner imidlertid hverken den unge eller samfundet, hvis man fastholder eleverne i en flerårig skolepraktik, vel vidende at chancerne for job er små – og ikke nok med det: På mange områder giver skolepraktikken også arbejdsgiverne en forkert adfærd. Hvorfor skal en mindre virksomhed f.eks. investere i uddannelsen af unge, når den kan lade erhvervsskolerne uddanne rigeligt med unge i skolepraktikken? Endelig er mange unge blevet tiltrukket af skolepraktikken, fordi der ikke har været økonomisk tilskyndelse til at få en rigtig praktikplads.

Endvidere er kravene til de unges fleksibilitet ikke blevet håndhævet tilstrækkelig strengt. Derfor har det ikke været attraktivt at søge over i andre studieretninger eller andre geografiske områder, også selv om der har været ledige – i gåseøjne – rigtige praktikpladser her.

Med fase 2-aftalen om erhvervsskolerne blev der skabt bedre økonomiske vilkår for skolerne og et mere fleksibelt system for både de unge og virksomhederne. Samtidig blev ydelsen for skolepraktikken nedsat til samme niveau som produktionsskolerne, og dermed fik eleverne et langt større incitament til at tage en praktikplads. Samtidig blev indsatsen for at skabe praktikpladser styrket betydeligt.

Reformen har virket. I 2004 er der skabt over 1.800 praktikpladser mere end i 2003, og for første gang i 6 år er udviklingen i antallet af praktikpladser positiv.

Kl. 15.30

Der er dog stadig unge, som ikke har fået praktikpladser inden for deres ønskefag. Erhvervslivets efterspørgsel er en naturlig adgangsbegrænsning på erhvervsuddannelserne. Unge på mange videregående uddannelser oplever også adgangsbegrænsninger. Erhvervsskolerne skal derfor sørge for, at disse unge vejledes til beslægtede uddannelser eller praktikpladser i andre landsdele.

En anden mulighed er de mange nye uddannelsesstilbud, som blev indført fra årsskiftet. Fra den 1. januar 2005 er der blevet udbudt 28 nye

erhvervsuddannelser, som er blevet til efter forslag fra arbejdsmarkedets parter. Det vil give nye uddannelsesmuligheder og derved nye praktikpladser for de unge.

Socialdemokraterne har trods de mange positive tal for antallet af praktikpladser igen og igen angrebet ændringerne af skolepraktikken. Partiet vil fastholde skolepraktikken for alle interesserede, uanset at det leder de unge til arbejdsløshed. Derudover vil forslagsstillerne indføre en ordning, så virksomheder, der tager elever i praktik, får en økonomisk præmie, som betales af de virksomheder, som ikke har praktikanter.

Men forslagsstillerne foreslår en ny skat til virksomhederne. Ordningen er uretfærdig, og den løser ikke problemet, men skaber mere administrativt bøvvl.

Venstre kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Beslutningsforslaget? Ja, ja. Jeg tror, der er lidt forvirring om, hvad det er, vi behandler i øjeblikket. Behandler vi ikke et lovforslag fremsat af undervisningsministeren, forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser, forslag nr. L 60?

Jeg beder ordføreren om at blive stående og modtage et spørgsmål til netop denne sag. Der er to, der har bedt om ordet. Den første er hr. Carsten Hansen, og den næste er fru Anne Baastrup. Hr. Carsten Hansen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg tror, vi skal være ordentlige ved hinanden. Jeg vil i hvert fald gerne spørge hr. Kurt Kirkegaard, om han ikke bakker ministerens forslag om ny mesterlære op

(Kort bemærkning).

Kurt Kirkegaard (V):

Naturligvis gør jeg det. Det var en fejl i mit manuskript. Det beklager jeg meget.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det er jeg glad for at høre. Vi har jo siddet og læst om alle de fine ting her i lovforslaget. Men derfor vil jeg alligevel spørge, hvis hr. Kurt Kirkegaard har læst forslaget, og det gør jeg ud fra, om hr. Kurt Kirkegaard ikke synes, det er underligt, at man skriver – man får næsten helt associ-